

Història de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu

La Societat Sacerdotal de la Santa Creu té les arrels en l'amor de sant Josepmaria pels sacerdots diocesans i en l'esdeveniment fundacional que va tenir lloc el 2 d'octubre de 1928, quan el Senyor li va fer veure l'Opus Dei. Tanmateix, el seu origen concret se situa uns anys després, el 1943.

18/03/2014

L'abril de 1950, el Senyor va fer veure al fundador que era possible incloure els sacerdots diocesans a l'Obra.

Molt aviat el fundador va advertir que la novetat de l'esperit de l'Opus Dei implicava la necessitat que hi hagués sacerdots provinents dels laics de la mateixa institució, que es dediquessin de manera especial a atendre pastoralment les persones de l'Obra i els seus apostolats, encara que sense excloure cap altra ànima (cf. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. II, Rialp, Madrid 2002, p. 647).

El 14 febrer de 1943, mentre celebrava la santa missa, sant Josepmaria va tenir una particular llum de Déu que li va presentar la solució que permetria l'ordenació presbiteral d'aquests fidels de l'Opus Dei. Es tractava d'erigir, dins del fenomen pastoral de l'Obra, un cos

sacerdotal provinent del seu laïcat i format segons el seu esperit, que quedaria integrat en la mateixa institució, amb una plena condició secular, per a l'atenció pastoral dels seus membres i dels seus apostolats. Naixia així la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, que va ser erigida pel bisbe de Madrid el 8 de desembre de 1943, després d'haver rebut el *nihil obstat* de la Santa Seu l'11 d'octubre del mateix any.

Mentrestant, sant Josepmaria tenia en la ment i en el cor el desig d'ajudar més als seus germans sacerdots diocesans. Especialment a partir de 1939, els va continuar dedicant una gran part del seu temps predicant, a petició dels bisbes de diverses diòcesis, moltes tandes d'exercicis espirituals a clergues de tota la península Ibèrica.

Conscient de les necessitats dels seus germans sacerdots, entre els anys

1948 i 1949 sant Josepmaria va arribar a considerar la possibilitat de deixar l'Opus Dei, un cop obtinguda la seva aprovació pontifícia final, i crear una associació dirigida als preveres seculars (cf. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. III, Rialp, Madrid 2003, pp. 171-176).

L'abril de 1950, el Senyor va fer veure al fundador que era possible incloure els sacerdots diocesans a l'Obra. Així ho va sol·licitar a la Santa Seu, que va aprovar, el 16 de juny d'aquell any, que els preveres incardinats a les diòcesis poguessin formar part de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu.

El 28 de novembre de 1982, quan el beat Joan Pau II va erigir l'Opus Dei en prelatura personal d'àmbit internacional, es va arribar a la solució jurídica definitiva, en la qual queda reflectit genuïnament el caràcter secular de l'Obra i la seva

constitució orgànica, composta per sacerdots i laics, homes i dones de les més variades professions i procedències socials. Als Estatuts, la Societat Sacerdotal de la Santa Creu es configura com una associació de clergues pròpia i intrínsecament unida a la prelatura, de la qual formen part els sacerdots que integren el presbiteri de la prelatura (fidels de l'Opus Dei que han rebut l'ordenació sacerdotal) i a la qual poden associar-se sacerdots incardinats en les diverses diòcesis que volen cercar la santedat en l'exercici del seu ministeri sacerdotal segons l'esperit de l'Opus Dei.
